

**Die Aktivformen
von "jäten" - "jäte"**

Infinitiv I	Präsens
jäten	jäte

Infinitiv	Futur I
jäten werden	jäte wehde

Infinitiv II	Perfekt
gejätet haben	jejätet hann

Infinitiv	Futur II
gejätet haben werden	jejätet hann wehde

Partizip I	Präsens
jätend	am jäte

*) Partizip II	*) Perfekt
gejätet	jejätet

Präsens	Indikativ
jäte	jäte
jätetest	jätetes
jätet	jätet
jäten	jäte
jätet	jätet
jäten	jäte

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Präsens	Konjunktiv I
jäte	jäte
jätetest	jätetes
jätet	jätet
jäten	jäten
jätet	jätet
jäten	jäten

*) Präteritum	*) Indikativ
jätete	jäteden / jätete
jätetest	jätedes
jätete	jäteden / jätete
jäteten	jätede/n
jätetet	jätedet
jäteten	jätede/n

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

*) Präteritum	*) Konjunktiv II
jätete	jätede/n
jätetest	jätedes
jätete	jätede/n
jäteten	jäteden
jätetet	jätedet
jäteten	jäteden

Futur I	Indikativ
werde jäten	wehd jäte
wirst jäten	wehds / wöhds jäte
wird jäten	wehd / wöhd jäte
werden jäten	wehde/n jäte
werdet jäten	wehdt jäte
werden jäten	wehde/n jäte

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Futur I	Konjunktiv I
werde jäten	wähd jäte
werdest jäten	wähds jäte
werde jäten	wähd jäte
werden jäten	wähden jäte
werdet jäten	wähdet jäte
werden jäten	wähden jäte

Perfekt	Indikativ
habe gejätet	hann jejätet
hast gejätet	häs jejätet
hat gejätet	hät jejätet
haben gejätet	hannt jejätet
habt gejätet	hat jejätet
haben gejätet	hannt jejätet

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

Perfekt	Konjunktiv I
habe gejätet	hänn jejätet
habest gejätet	hänns jejätet
habe gejätet	hänn jejätet
haben gejätet	hännt jejätet
habet gejätet	hännt jejätet
haben gejätet	hännt jejätet

Plusquamperfekt	Indikativ
hatte gejätet	hadden / hatt jejätet
hattest gejätet	haddes / hatts jejätet
hatte gejätet	hadden / hatt jejätet
hatten gejätet	hadde/n jejätet
hattet gejätet	haddet jejätet
hatten gejätet	hadde/n jejätet

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Plusquamperfekt	Konjunktiv II
hätte gejätet	hadden / hätt jejätet
hättest gejätet	haddes / hätt jejätet
hätte gejätet	hadden / hätt jejätet
hätten gejätet	hadden jejätet
hättet gejätet	haddet jejätet
hätten gejätet	hadden jejätet

Futur II	Indikativ
werde gejätet haben	wehd jejätet hann
wirst gejätet haben	wehds / wöhds jejätet hann
wird gejätet haben	wehd / wöhd jejätet hann
werden gejätet haben	wehde/n jejätet hann
werdet gejätet haben	wehdt jejätet hann
werden gejätet haben	wehde/n jejätet hann

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

Futur II	Konjunktiv I
werde gejätet haben	wähd jejätet hann
werdest gejätet haben	wähds jejätet hann
werde gejätet haben	wähd jejätet hann
werden gejätet haben	wähden jejätet hann
werdet gejätet haben	wähdet jejätet hann
werden gejätet haben	wähden jejätet hann

Singular	Imperativ Präsens	Plural
jät / jäte	jät	jätet

*) Die Formen der starken Beugung von "jäten-jäte" wie "jät-jät", "jäte-jäte" und "gejäten-jejäte" sind so sehr veraltet, dass sie hier nicht mehr aufgeführt werden.